

TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR ODD FELLOW LOGE NR. 22 THOMAS WILDEY

JULENUMMER NR. 4 – 2010

Liste over embedsmenn i perioden 2009 - 2011:

Storrepresentant

Ivar T. Schmidt

Eks Overmestere

Kåre Granli, Arne Oddevald, Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt, Erling Nordsjø, Dag Thorkildsen, Bjørn Eirik Kirkeberg og Roar Mathiesen.

Valgte embedsmenn 2009 - 2011:

Overmester.....	Jørn Arild Mood
Undermester ..	Thomas Haug
Sekretær	Simen Levinsky
Skattmester	Svein Arild Stokland
Kasserer	Arvid Soelberg

Utnevnte embedsmenn 2009 – 2011:

Ceremonimester	Arvid Einebakken
Kapellan	Henrik Norland
Inspektør	Svein Terje Hermansen
Indre Vakt	Lars Ergo
Ytre Vakt	Jan Fredrik Kvern
Arkivar	Thomas Teichmann
Musikkansvarlig	Rolf Ergo
OM Høyre assistent	Bjarne Holmen
OM Venstre assistent	Karl-Erik Bastiansen
UM Høyre assistent	Inge Frid
UM Venstre assistent	Roar Breivik
CM Høyre assistent	Steinar Lyngroth
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nyttredaksjonen takker for denne gang og benytter samtidig anledningen til å ønske alle brødrene og deres familier en

Riktig god jul og et godt nyttår!

JULENUMMER – NR. 4 – 2010

Innhold

Leder	4
OM-spalte	5
UM-spalte	7
Sekretærs hjørne	8
Sosialnemnden takker	10
Vår Orden – har den appell...	11
Når blir vi tilfreds?	13
Eksklusivt utvidet intervju	16
Vår søster og vår bror – som er litt annerledes	18
SIRIUS prosjektet	23
Takk for innsatsen på kafeen	25
Vite litt mer om Calle	26
Takk for hjelpen	27
Norske julemat tradisjoner	28
Sennepsgratinert Juleskinke	31
Osten, den absolutte kroningen	32
Danskene kommer	33
Bruksanvisning for vår nettside	34
Møteprogrammet våren 2011	35

I redaksjonen

Redaktør:
Thomas Teichmann

Layout:
Carl Henrik Bache

Redaksjonsmedarbeidere:
Arnfin Evjen og
Rune Mediaas
Stein Holmsen

Email-adressen til
TW-NYTT:
post@calle.no

Redaksjonen avsluttet den
10.12.2010

OBS!
Inserter står for
innsenders egne meninger
uten at redaksjonen tar
stilling til innholdet

Leder TW-Nytt, julen 2010

Kjære brødre

Atter engang er et år passert revy for oss. Julen står i døren og vi står foran et nytt årsskifte. For meg, og jeg tror også dette gjelder vel for de fleste, går tiden alt for rask fremover. Jeg føler med hvert år som har gått går tiden raskere og raskere forbi.

Og derfor tror jeg at det er viktig at man spesielt i juletiden sier stopp for å sette seg ned i ettertenksomhet.

Vi har måttet foreta noen omrokkeringer i TW-Nytt redaksjonen. Vår gode hjelper og layout ansvarlige Svein Arild Stokland har gitt seg. Tusen takk Svein, for din innsats og det arbeidet du har lagt inn i å produsere vårt eminente blad. Velkommen til vårt nye redaksjonsmedlem og nye layout ansvarlige "Calle" Carl Henrik Bache. For å presentere våre faste medlemmer av redaksjons kommitèen har vi laget et gruppebilde .

Fra venstre vises.
Bror "Calle" Carl Henrik Bache, Bror Rune Mediaas, Redaktør Thomas Teichmann,
Bror Arnfinn Evjen. Bror Stein Holmsen og bror Svein A. Stokland var ikke til stede da bildet ble tatt.

Vi ønsker også å takke våre etter hvert flere og flere bidragsytere til TW-Nytt for deres innsendte materiell.

Videre har redaksjonen lyst til å takke privatnevnda med vår alles bror Dag Torkildsen i spissen, i utrettelig arbeidet med å sette våre brodermåltider i fremragende stand. Her vanker det både muntre vitser og god mat og drikke .
Takk til dere alle sammen.

Også her må vi ikke glemme vår pasjonerte hjemmekonditor som forsyner oss med de herligeste kaker til nesten hvert brodermåltid. Tusen takk bror Jan Fredrik Kvern.

Vi ønsker videre å takke alle de som har bidratt i løpet av året for deres innsats for logens velsmurte gjennomføring av det indre logelivet. Takk til alle og enhver. Husk på at du med ditt nærvær gjør at alle trives og ha det hyggelig-
Kom så ofte du kan.

Derved ønsker TW-Nytt redaksjonen alle brødre en riktig god og fredlig jul og et godt nytt år.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Redaktøren Thomas Teichmann

Overmesters spalte

Vel møtt

Det er med stor glede og stolthet å lese opp søknader til vår loge. Det er tegn på trivsel når vi vil bli faddere og når vi til tider har 45% fremmøte. 2010 har vært et flott logear og vi skal se frem til "tjuge ølløv" med stor entusiasme og glede.

Vi skal glede oss over innvielser, gradpasseringer og til sommeren får vi danskebesøk. Men først skal vi glede oss over at julen er like om hjørnet og at brødre og ledsagere igjen møtes til hyggelig julemøte i vårt Ordenshus.

Vinteren har vist seg fra sin kalde og snørike side som sikkert gleder de minste men jeg tror det er mange vanskeligstilte som gruer seg til vedmangel og høye strømpriser. For noen år tilbake deltok jeg i noe som het "Operasjon ved". Vi kjørte ved og leverte til mange gamle mennesker som ikke hadde råd til å varme opp sine trekkfulle leiligheter på Oslos indre østkant. I mange år var det stopp på dette tilbudet, ikke fordi etterspørselen og behovet var borte, men fordi ingen ville gjøre en innsats for de vanskeligstilte. I dag er dette tilbudet tilbake og driftes

av Lionsklubbene i Oslo med ca 25 frivillige. Behovet er altså ikke fjernet, på tross av at det er over 30 år tilbake at unge Mood deltok i dette arbeidet.

De fleste har det godt i vårt land og de fleste gleder seg til jul. Ja kanskje er dette den eneste høytid vi har igjen da vi kan ikle oss vår fineste stas for å samle familie og nære venner til bordets gleder og til hverandres høytidelige samvær. Det er tiden man sender julehilsener til kjente og nære venner, man pynter sine hjem og gir gaver til de som står en nærmest.

Barnetro og julenisse går hånd i hånd i barnesinn som venter i spenning på en dag som virker mye mye lenger enn andre dager og som aldri vil gå over til kveld. Barnas skrekkblandede fryd over en julenisse som endelig ankommer,

er ubetalelige øyeblikk for voksne og gode minner fra barndommen. Julenissen er ikke vitenskapelig og heller ikke religiøs. Han er kanskje det siste magiske pust barn noen gang kommer til å kjenne. Barn er barn men vi er alle barnebarn, Alle har vi opplevd mors jul og bestemors jul og vi har laget gaver til mor eller bestemor med tanker bak..

Tankene mine går derfor oftest til kvinnene når det er jul. Det er

kvinner som skaper julestemning for store og små – for med god planlegging og innsikt blir hjemmet forvandlet fra et hverdagshjem og til et pyntet julehjem med de lukter og dekorasjoner som vi kun forbinder med en riktig god jul.

GOD JUL

Jørn Mood

OM

Undermesters spalte

**Kjære Brødre,
nå nærmer Julen seg med stormskritt.**

Når Julen endelig er her, er det godt å kunne sette seg ned og tenke igjennom året som er gått.

En spesiell takk vil jeg gjerne gi de i privatnemden, som gjør en fantastisk jobb, samt alle brødre som bidrar til hygge under måltidet, og som bidrar etterpå , med å hjelpe med å rydde.

Det var en som en gang sa, noe sånn som:

En organisasjon er en koordinering av en gruppe mennesker for å nå mål, gjennom fordeling av arbeid og funksjoner, og dette syntes jeg vi får bedre og bedre til. Mange som kommer med innspill.

Ellers kan vi glede oss over innvielse av nye brødre den 11 jan 2011, og det er jo fantastisk hyggelig.

Jeg vil benytte anledningen, kjære Brødre, til å ønske dere en riktig God og Fredelig Jul.

Og jeg tar gjerne i mot forslag, med henblikk på ettermøter til våren. Jobber med saken, men ta gjerne kontakt om dere har noen ideer.

Mbh
Thomas Haug
UM

Sekretærshjørne

Kjære Brødre.

Så skriver vi desember 2010. Vi har snart lagt bak oss 1,5 år av denne Embedsperioden. En tidvis ganske arbeidskrevende periode, men du verden hvor mye vi har lært. For meg personlig har det å komme i nærkontakt med Brødrene, bidra til at Logen vår fungerer som den skal og å skrive mine små epistler til dere gitt den største gleden.

Embedskollegiet gjør sitt beste for at alle skal trives. Vi ønsker at Loge 22 Thomas Wildey skal være selve begrepet på noe positivt og utviklende for Brødrene. Skal vi lykkes må alle bidra med sitt - hver på sin måte. Da skapes den varmen, vennskapet og gleden som er kjennetegnet på en godt fungerende Loge.

Vi får noen utfordringer også i tiden som kommer. Overmester Jørn og Skattmester Svein er syke og skal motta vår støtte og omtanke, slik vi gjør med våre øvrige syke Brødre. Blir de fraværende i perioder så skal vi hjelpe hverandre slik at våre møter likevel kan avholdes på en god og verdig måte. Det vil nok helst gå godt, men oppstår det småtrøbbel underveis så får vi alle vise overbærenhet og god vilje. Vi ønsker dem en riktig god bedring.

Selv blir jeg dessverre kun å finne i våken tilstand på jobben min i januar. Det blir svært lange arbeidsdager og frafall i Logen hele måneden. Men, jeg leser e-post og sms, brev blir skrevet og Fokus vedlikeholdt, sånn like før natten faller på. Br Erling Nordsjø vikarierer for meg 11. og 25. januar og Br Magnar Naas er stedfortreder 18. januar. Tusen takk til dere begge.

Det skjer gledelige ting i vår Loge også. Det varmer når nye Brødre trer inn i våre rekker. Vår siste Informasjonsaften var meget vellykket. Vi får trolig minst 4 nye Brødre neste år. To av dem innvies i nær fremtid. La oss ta vel imot dem. Videre ser vi at Brødre som ikke har møtt på en stund også finner anledning til å komme i Logen igjen. Velkommen, Kjære Bror.

Ta godt vare på hverandre i tiden som kommer. Julehøytiden skal ikke bare være kjøpepress og alt for mye mat. Det er også en tid for ettertanke, varme

og omsorg for familie og venner. Tenk etter – er det noen som kunne trengt en telefon eller et besøk fra akkurat deg nå i vintermørket? Slik at noen flere går inn i julehøytiden med et smil om munnen og fred i sinnet?

Tar med en hilsen fra Br Ugur Dæglum.

Han har fått ny mailadresse: ugur.deglum@gmail.com

Br Ugur bytter nå jobb – og håper på sikt å bli en møtende Bror igjen.

Erik Kolsrud Aas. Presisere mailadresse: erik.kolsrud.aas@lesjoforsab.com
(ab falt ut i TW-Nytt).

Svein Petter Østgård. E-postadresse: svein@preventes.no

*Jeg vil avslutte med å ønske Embedsmenn og Brødre
en riktig God Jul og et Godt, Nytt År.*

Med Broderlig hilsen i
V. K og S.
Simen Levinsky
Sekretær.

Sosialnemnden takker for din støtte ved Logens Sosialaften – tirsdag den 23. november 2010.

Kjære brødre. Årets sosialaften er gjennomført med meget godt resultat. Sosialnemnden bringer en varm takk til brødre og gjester som bidro med gaver, god stemning og loddkjøp. Sosialaften er vår eneste inntektskilde. Resultatet ble Kr 19.930. Det var 19 brødre, 5 gjester og 1 foredragsholder til stede.

Det ble solgt gjennomgangslodd for kr 9.200. Disse loddene gjelder ved alle trekningene, og gav stor uttelling ved trekningen. Med andre ord – kjøp mange av dem neste gang.....

Til Sosialaften hører det med et spennende foredrag. Vi fikk møte Kirsten Eeg fra Kirkens Bymisjon - Møtestedet. Hun gav oss et innblikk i de flotte arbeidet de gjør for de svakeste og mest utslåtte av våre medmennesker. Med varme og kjærlighet, verdighet og klare krav gir de dem som ligger nede en mulighet til å kunne reise seg. En nedslitt og kanskje dopet kropp som får litt mat og et vennlig ord. Som får støtte på veien videre, kanskje mot en ny tilværelse, til hjelp hos myndigheter og helsevesen. Kanskje til et liv. Vi gav et beskjedent bidrag på Kr 5.000 i gave til Møtestedet. Og, har allerede en avtale om at vi møter Kirsten Eeg igjen på et senere tidspunkt.

Privatnemnden gledet oss med sitt oppmerksomme nærvær, og serverte et utsøkt brodermåltid til behag for alle. Vår glimrende pianist Br Per Magne Fagerlid skapte god stemning og hygge for gjester, Brødre og arrangører. Tusen takk til dere alle.

Det gode resultatet vi oppnådde gir Sosialnevnden mulighet for å fortsette vårt arbeide. På nyåret setter vi oss ned med planlegging, budsjett og gode intensjoner igjen. Vi kommer tilbake med informasjon senere. Vi i Sosialnemnden skal gjøre vårt beste for å tjene vår Loge og vise i praksis hva vi sammen har lært av og med Brødrene.

Atter en gang, Tusen Takk til dere alle fordi dere gjorde kvelden så vellykket. Det er takket være deres støtte vi kan fortsette vårt utadvendte sosiale arbeide for våre medmennesker.

Med Broderlig hilsen i V.K.og S
Simen Levinsky - Formann Sosialnevnden

Vår Orden – har den appell til nåtidens mennesker?

Når man snakker om Ordenens utvikling gjennom tidene, er det lett å konstatere den fundamentale endring fra gamle dager da det økonomiske var det sentrale, med understøttelse under sykdom og nød, og til våre dager da alt dette er kommet i bakgrunn i forhold til den etiske side av saken.

Vi er sikkert alle enige om at denne utvikling må hilses med glede, og at den er den eneste riktige vei å gå. Vårt samfunn er i dag slik innstilt at ingen skal lide nød, og at ingen behøver å lide nød hvis de bare selv vil gjøre en innsats. Den økonomiske hjelp vi kan yte, blir mer og mer begrenset til den hjelp som enten hører inn under nevnd for hjelp og støtte eller nevnd for sosialt arbeid.

Vi må imidlertid ikke være blinde for at nettopp det faktum at vi samler oss om det etiske, gjør vår Orden mindre iøynefallende og for utenforstående mindre lettfattelig og mindre interessant. Det hele vil lett virke for høytidelig, og mange tenker gjerne: ”kan dette virkelig være noe for meg?” Det begrenser også kretsen av folk som kan betegnes som egnede, når det stilles krav til etisk forståelse. Det åndelige virker muligens noe avskrekkende på mange. Men likevel jeg mener at utviklingen er riktig, og vi må innrette oss deretter.

Vi må altså konstatere at man ikke skal søke til vår Orden av økonomiske grunner. Men hvorfor skal man så gjøre det?

Det er flere motiver for det, og det er flere former for behov som kan tilfredsstilles. Tenk bare på hvordan tilværelsen er for folk som kjemper seg frem i den daglige heksegryten. Tiden er, som man stadig hører, preget av jag og mas og kamp for ”det daglige brød”. Trenger vi så ikke et fristed, et sted hvor det hersker ro og fred og fordragelighet? Hvor man ikke forsøker å dytte hverandre overende, men tvert imot prøver å hjelpe hverandre opp hvis en holder på å falle. Her er den store verden lukket ute, som det heter. Her reises det en mur mellom verden og deg.

Og det er ikke tomme ord. Så velgjørende det er å sette seg til rette i logesalen og høre de gamle kjente ordene. Det gir ro i sjelen. Alt dette vil det stadig være flere

og flere mennesker som har behov for. Her kan vår Orden virkelig hjelpe uten at det stilles særlige krav til den enkelte.

Hva så med den etiske påvirkning, med forsøket på å gjøre våre medmennesker bedre og mer menneskekjærlige.

Det kan her stilles to enkle spørsmål:

Er Ordenens etikk og form egnet til å påvirke nåtidens mennesker?

Er nåtidens mennesker påvirkelige overhodet?

Jeg vil svare ja på begge spørsmål. Menneskene er påvirkelige, Menneskene trenger til noe åndelig, noe annet og mer enn det tomme tant og fjas som hverdagen er så fylt av. Det kan våre Orden gi. Hvis bare den form det etiske budskap bringes frem i er riktig så vil det virke på mottakerne.

Hva så med Ordenens form og virkemåte? Kan nåtidens mennesker finne seg til rette med disse gamle nedarvede former, disse ritualer, disse såkalte ”hemmeligheter”?

Mystikk i seg selv tror jeg ikke har tiltrekningskraft lenger. Jeg tror heller ikke det er heldig i et moderne samfunn å omgi seg med for mye hemmelighetsfullhet. Vår tids mennesker liker ikke å kjøpe usett. De vil vite noe om det de går til, og det er da bare rett og rimelig. Desto større sjanse er det for at den som går inn i Ordenen, vil finne seg til rette her.

Vi må fortelle om våre idealer, våre formål og vårt broderlige samvær. At vi hemmeligholder noen tegn og seremonier må ikke fremheves som avgjørende, men nevnes som noe naturlig. Det er en forståelig og rimelig forholdsregel for å verne verdier vi setter høyt og hindrer andre i å misforstå og eventuelt latterliggjøre dem. Det er altså ikke det ”hemmelige” som skal fremheves for nye eller potensielle medlemmer av vår Orden.

Nei, det er den mulighet som her gis for en belæring som kan gavne mennesket, gi det livsverdier og innhold i tilværelsen. Jeg tror våre seremonier fremdeles er vel egnet til belæring, og jeg tror de kan få mang en bror eller søster til å bygge sitt liv videre på en grunnvoll som er bedre enn tilfellet ellers ville ha vært.

AE

Når blir vi tilfreds?

(eller hvor høy og bred kan en behovspyramide bli?)

Det er mulig at det er den tilstundende julestemningen som gjør det, men av og til er det slik at man lettere tar seg i å reflektere rundt menneskenes (i dette tilfellet nordmennenes) velstandssituasjon, primært materielt, men jammen meg også mer psykologisk.

Fra studier husker jeg salig Abraham Maslow (1908-1970), en amerikansk psykolog som var spesielt opptatt av motivasjonsteori; altså hva som motiverer og driver mennesker. Hans studier resulterte i den såkalte behovspyramiden, som beskriver hvorledes mennesker søker å dekke sine behov, fra de helt basale til de mer ”sofistikerte”. Hans pyramide så slik ut:

Vi starter med å dekke våre grunnleggende fysiske behov, som mat, drikke, varme, søvn osv. Vi ønsker å skape større grad av trygghet/sikkerhet for oss selv, altså beskyttelse mot overlast, deretter har vi en del sosiale behov som skal dekkes – vi ønsker omgang og samhandling med andre individer, tilhørighet og kjærlighet; eksemplifisert ved fremveksten av for eksempel stammesamfunn. Vi kjenner deretter behov for påskjønnelse, anerkjennelse og status, og det øverste behovet som Maslow beskriver er behovet for selvrealisering, dvs det å nå mål, å realisere sine potensialer.

Ut fra hans forskning er dette stadier i et menneskes utvikling som man søker å nå i en prioritert rekkefølge. Likevel er det selvsagt slik at dersom vi fryser oss blå når vi sitter midt i et ”selvrealiseringsprosjekt” vil vi sørge for å dekke vårt basale behov for varme før vi igjen kan ta fatt på det vi holdt på med.

Det er ganske mange år siden Maslows forskning, og andre motivasjonspsykologer har utviklet hans teorier videre, har nyansert og kanskje i større grad poengtert samvirket mellom de forskjellige behov, og hvordan vi beveger oss mellom dem. Uansett tror jeg det er nyttig å tenke litt gjennom mennesket, eller nordmannen, av i dag sett i forhold til den opprinnelige pyramiden.

Mitt utgangspunkt har vært å stille spørsmålet om hvor høy en behovspyramide kan bli. Dette basert på at vi stadig ønsker mer for oss selv; det skal mer til før vi føler vi får realisert vårt fulle potensial. Når man tenker nærmere gjennom det, kan man like gjerne spørre seg hvor BRED en slik pyramide kan bli. Hvis vi tar hvert trinn i pyramiden ser vi at de fysiske behov krever mer for å dekkes – vi må ha etpar og tyve grader for å trives innendørs, og det holder ikke lenger med en skinnfell og et bål i en hulefor å holde seg varm. Behovet for sikkerhet økes; vi har alarmer, bilbelter, forsikringer for det meste, osv. Våre sosiale behov endres i meget stor grad; man omgås mer i dag enn for 50 år siden, og nå er det i tillegg sosiale medier som dekker dette behovet på en helt ny måte. Våre behov for påskjønnelser økes, et klapp på skulderen må erstattes med bonusordninger eller erkjentlighetsgaver og premier (barna skal ha pokaler for alt, til og med deltakelse!). Og i dag er behovet for å realisere seg selv på et slikt nivå at mens mattestudiet på universitetet hadde 5 søkere, var det etpar tusen som søkte på Teaterhøyskolen.

Vi føler altså i dag at vi må dekke behov for oss selv som ikke menneskene en gang i sine villeste fantasier visste om for 100 år siden!

Man kan lett å tenke seg at en høyere og bredere grad av behovsdekning i pyramiden vil gi større lykkefølelse. Nå har det seg slik at også lykke er gjort til gjenstand for forskning, også i mer økonomisk forstand. Forskerne bak en slik studie, som selvfølgelig er amerikansk, er Daniel Kahneman, som vant nobelprisen i økonomi i 2002, og Angus Deaton, tidligere president av American Economic Association. De kom fram til at høyere lønn gir mer lykkefølelse, men kun inntil et årlig lønnsnivå på 75.000 dollar. Omregnet til norske kroner og korrigert for lønnsnivå og levestandard, er dette kr. 727.371. Synes vi det er latterlig? Absolutt! Men jeg tror vi likevel må

erkjenne at vi i stor grad måler vår tilfredshet, eller lykke, i ganske så materialistiske størrelser.

Til syvende og sist er jo spørsmålet: Når blir vi tilfreds? Kan svaret ligge i en parallell til trefots-syndromet, som preger mange båteiere? Du vil alltid ønske deg en båt som er 3 fot lenger enn den du har i dag? Det vil si at du teoretisk sett aldri blir helt tilfreds? Ligger det også en grad av misunnelse oppi dette her? Naboen har litt finere bil, så det vil jeg også ha? Å finne svar på dette er ikke enkelt! Jeg tør ikke en gang forsøke, men synes vi alle, hver og en av oss, skal tenke litt gjennom dette, ikke minst ut fra hvordan vi selv synes vi har det, hvordan vi får dekket våre behov, og ja: hvor lykkelige vi er...

Ha en ettertenksom jul!

Stein Holmsen

Eksklusivt utvidet intervju med Ex. Stor sekretær Knut Borgen

FADDER:
Terje Aamodt

FØDT: 1940

HVOR LENGE HAR DU VÆRT MED I
THOMAS WILDEY:
Siden 1976

HVA HAR DU GJORDT/HVA GJØR DU I ARBEIDSLIVET :

”Jeg har jobbet i finansbransjen i hele min yrkesaktive karriere. Jeg begynte i Kreditkassen som Nordea het den gang. Jobbet som finanssjef i finansieringsselskap, aksjemegler og kapitalmegler. Som jeg pleier å si – både begynte og sluttet min karriere i bank . (var i Fokus Bank de siste årene). Jeg fikk i disse årene med meg selvfølgelig både oppturer og nedturer i norsk økonomi...også den mye omtalte yappetiden.”

HVIS DU KUNNE VALGT OM IGJEN – HVA HADDE DU DA VALGT :

”Da hadde jeg valgt det samme”...kommer det kjapt. Finansbransjen har vært –og er –en meget spennende og interessant bransje.”

HVOR VOKSTE DU OPP :

”Flyttet fra Drammen til Oslo i 1946, og sånn sett må man vel si at oppveksten var i Oslo.”

HAR DU NOEN HOBBYER :

”Jeg vil ikke si typisk hobbyer, men heller kalle det interesser. I yngre dager drev jeg litt både med ski, orientering og fotball”. Når det gjelder fotballen så kan Knut fortelle at han ...la oss kalle det prøvespiltefor Skeid på småguttlaget deres-dog uten at han fikk noen lengre kontrakt med de av betydning. Men til tross for dette så holder han fortsatt med Skeid...(sasasa..sasasa..Skeid).

”Nå for tiden er jeg en ivrig syklist, er mye rundt i Nordmarka...steder som Mylla,Krokskogen..sykkelturer sammen med gode venner.”

FAVORITTREISEMÅL – OG HVORFOR ?

”Jeg er nok av de som foretrekker byturopplevelser mer enn strand og badereiser. Det å utforske spennende historiske byer som Roma, Paris, Lisboa og London for eksempel-det synes jeg er fint.”

AKTUELLE SAKER DU ER SPESIELT ENGASJERT I / OPPTATT AV OM DAGEN – OG HVORFOR ?

”Foruten selvfølgelig logelivet i Thomas Wildey, så er jeg også aktiv i Fokus Bank din pensjonistforening-der jeg for øvrig også er med i styret. Her er jeg med på å arrangere teaterforestillinger, turer i inn og utland...samt andre aktiviteter.”

”Ellers kan nevnes at jeg prøver meg ut som knivmaker! Lager og monterer skjefter og slirer...dette er en hobby som jeg har drevet på med en rundt 5 års tid...og da når jeg er på hytta.”

KAN DU FORTELLE LITT OM DIN TID I STORLOGEN?

”Ja, i storlogen var jeg med i 4 år fra 2001 til 2005.Da var jeg storvakt (indre vakt). I denne tiden reiste jeg mye rundt i landet og besøkte de lokale lagene. Så ble jeg valgt som storsekretær i 2005-og var det frem til storlogemøtet i 2010. Som storsekretær besøkte jeg nesten de fleste loger rundt omkring i landet. Det dreide seg om forskjellige jubileer, veteranjuveltildelinger osv.” Mitt intervjuobjekt har ganske nylig fylt 70 år og dagen ble feiret med familie på Statholdergården i Oslo. Han ser i mine øyne ut som en meget sprek og ungdommelig 70-åring...til det sier Knut:

”Det er vel litt med øynene som ser det der....men jeg håper og tror at dagens 70-åringer er ”yngre” enn tidligere generasjoner...og ja...jeg føler med sprek.”

”Tankene mine videre når det gjelder Thomas Wildey ...jeg er vel positiv til utviklingen, men det vil kreve mye innsats. Nye medlemmer er og blir et viktig moment. I denne sammenheng er det også naturlig nevne stikkord som inkludering og regeldisiplin. Nye medlemmer bør få et godt tilbud om opplæring.”

Med dette sier jeg takk til en ungdommelig Knut Borgen.

RUNE MEDIAAS

Vår søster og vår bror – som er litt annerledes.

Kjære Brødre.

Jeg har levd hele mitt liv i Oslo og truffet mange annerledes personer, noen har også senere fått betegnelsen **byoriginaler**.

Det er pussig, men når man ser tilbake på mennesker man har møtt i livet, så er det de som var annerledes man husker best.

Et samfunn fungerer best når man kan omgås og akseptere de som går egne veier.

Her er noen av de jeg har møtt:

”Sving deg” - Karl Rognstad

Gatesangeren og forkynneren **Rognstad** populært kalt **”sving deg”** for det het sangen han alltid startet med, når han kom inn i gården.

Da jeg var gutt var alle mødrene hjemme på dagtid, og dette var underholdning og gledestund i hverdagen.

Vinduene ble åpnet og myntene innpakket i gråpapir ble kastet ned.

Rognstad tok da av seg luen takket og velsignet den som gav.

Han var også full av lovord om Gud og hvor viktig det var å følge hans bud.

Å følge Gud gjør deg glad, forkyste han og jeg husker min mor sto og nynnnet med i vindusposten når han sang.

En dag fulgte jeg med ham til nabogårdene og samlet myntene for ham.

Da tok han meg i skulderen og sa: ”Velsigne deg gutt og takk, men nå må du gå hjem så ikke din mor blir engstelig”

”Gærne Hjørdis”

En annen original som nok ikke var så kjent var ”Gærne Hjørdis”, et stygt navn på en pike som var eldre enn oss andre barn, men som var tilbakestående.

Hun var godt kjent i strøket der jeg bodde, og søkte alltid til der hvor barn lekte.

Kan ikke huske at vi var stygge mot henne, men hun var noen ganger litt anmasende og for å bli kvitt henne, så vi opp på himmelen og sa ”tror det blir regn og torden”.

Da begynte hun å gråte og løp hjem. Hun var fryktelig redd lyn og torden.

En episode glemmer jeg aldri:

Vi barna satt og pratet på noen benker i tennisparken like ved der jeg bodde. Dette var sensommer og rosebuskene var fulle av modne nyper.

Hjørdis puslet med sitt og vi hadde det hyggelig.

Så kommer Hjørdis bort til oss med mange nyper som hun hadde brukt lang tid på å rense, og sa:

”Værsgod nypene er fullmodne og gode, bare spis”

Andektig spiste vi nypene og takket henne hjertelig.

Den dagen gikk Hjørdis hjem med hevet hode.

”Kommeru ut”

I strøket der jeg bodde kom det av og til en voksen kar som alltid gikk og gnagde på sin høyre arm. Og hver gang han så noen i et vindu, (og i min barndom var det alltid noen som sto og så ut av vinduet) så ropte han:

”kommer u ut”, uansett om det var eldre eller yngre, mann eller kvinne.

Derav navnet, vi visste ikke noe annet navn.

Selv om han var voksen var han på ”barnestadiet” og lekte med oss, særlig likte han å kaste ball .

Men problemet var at når han ble ivrig, hente det han fikk anfall og falt om i voldsom krampe, ”fallesyke” sa de voksne som raskt kom ut og la et teppe eller noe annet under hodet hans, slik at han ikke skulle skade seg.

Som jeg har fortalt tidligere var det alltid en eller annen som i et vindu så hva som foregikk ute.

Når han kom til seg selv igjen tuslet han stille hjem.

Men vi barna synes dette var skikkelig skummelt.

”Della med ræva” og ”Svarte Karin”

Min første jobb etter skolen var i Møllergata, og der ble jeg også kjent med litt rare personer og de mest suspekterte var to løse fugler som nok var tvilsomme i sin jakt på brennevin.

”Della med Ræva” var kjent for sin merkelige gange, det var noe i veien med hoften tror jeg. Jeg var ung og hun var etter min mening gammel så jeg torde fleipe og erte henne litt, noe jeg tror hun syns var gøy, for hun hadde alltid kjappe svar.

”Svarte Karin” var av samme slag, men hun var mer utilnærmelig og det var de litt eldre på min jobb som kom med ufine tilbud til henne.

Det var ikke alvorlig ment, noe hun helt sikkert skjønnte for hun seilte bare forbi.

Hørte siden at hun ble funnet drept i en parkert godsvogn.

”Korken”

I samme bedrift hadde vi besøk av **”Korken”**, en uteligger som holdt til ved Gjersjøen. Der hadde han åleteiner og fanget ål, som han selv røykte og dro til byen for å selge.

På bakrommet på min jobb hadde vi en utslagsvask, der tisset han og vasket seg, før han solgte ål til fiskehandlere.

Jeg kjøpte ål som jeg tok hjem og min mor mente at, bedre ål fantes ikke.

Navnet **”Korken”** sa man var fordi han var blitt avholdsmann, noe jeg tvilte på.

Men et artig innslag på jobben var det og røke ål kunne han.

”Mikkel”

Da jeg giftet meg flyttet jeg til Bøler, med direkte adgang til Østmarka., Der var det den gang noen uteliggere som benyttet Marka som sitt hjem, og en av disse var Mikkel.

En vinterdag hvor jeg slet med å få startet bilen min, kom Mikkel ut fra Østmarka med alle sine eiendeler i en pakkeske.

” Sett deg inn så skal jeg dytte deg i gang” sa han.

Jeg så gjorde og bilen startet.

Jeg takket og spurte om jeg kunne kjøre ham dit han skulle

Han steg inn og vi fikk en lang prat.

”Du skjønner jeg var lykkelig gift med leilighet og alt” sa han, ”men så ville kona skilles og i fortvilelsen begynte jeg å drikke, mistet jobb og ble uteligger”

Jeg tenkte at kanskje var drikkingen årsak til skilsmissen.

Han takket for turen og sa at jeg var hjertelig velkommen til hans barhytte i marka.

”Jeg har alltid en kaffeskvett å by på” sa han.

Dessverre gjorde jeg aldri dette og neste vinter fant de ham ihjelfrosset i Kirkeristen.

”Advokat Hermansen”

Alle i Oslo har vel hørt om Hermansen med alle sine forkledninger.

Kjent også for sin turning på trikk og T-bane. Han var sterk i armene og spenstig.

Da jeg bodde på Bøler var jeg ofte ute å trimmet før jeg dro på jobb.

En gang hørte jeg munnspeilmusikk og fikk se Hermansen som sto mitt ute i et plantefelt og spilte munnspeil. Helt alene og bare hodet kunne ses over tretoppene

Det ble en fin morgenstemning jeg aldri glemmer.

Vi hadde stiftet et Parsellhagelag i bydelen og jeg satt i styret.

Hermansen hadde også fått en parsell og på medlemsmøtene var han et uromoment. Var nok ikke alltid glad for hans medlemskap.

Men han hadde sine artige merkeligheter.

På parsellen hadde han et primitivt bord og stol, som han stort sett brukte til å sitte å drikke. Var det regnvær hadde han paraply.

Det var litt av et syn, en enslig mann midt i et parsellhage anlegg, under en svart paraply i regnvær.

Han var aldri skikkelig full, men sjelden helt edru.

Naboene måtte hjelpe ham med parsellen, hvor han ville ha gulrøtter.

Men når høstingen kom, var han kun interessert i gresset, røttene ville han ikke ha.

Fiolinisten - Renald ”Ray” Antoinette

På Operaen i Oslo spilte de ”Schardasfyrstinnen” og i sangen ”Spill Sigøyner” kom **”Ray”** frem på scenen og briljerte med sin fiolin. Han var solofiolinist i operaorkesteret.

Stor var min forundring da han senere satt uten for Steen og Strøm og spilte for mynter.

IBM's nybygg på Kolbotn hadde innredet et flott innendørs gateparti med kiosk, bank, kantine og kaffebar. Som leder av Kulturforeningen på IBM foreslo jeg at vi burde ha en gatemusikant for å markere gatepartiet.

Jeg tenkte på "Ray" og dro ned til sentrum og spurte om han ville ta et slikt oppdrag og det ville han.

Vi avtalte dag og jeg dro og hentet ham i hans leilighet, (tror det var ved St.Hanshaugen) og kjørte ut til Kolbotn..

Vi fikk en lang prat, hvor han fortalte at han klarte ikke å sitte i orkester, bundet til noter, han likte å improvisere og trivdes mer med å spille på gaten.

Han hadde dårlig rygg og måtte sitte å spille og det kunne han på IBM.

Han fortalte også at han en eneste gang hadde møtt bråkmakere som dyttet han overende og tok pengene hans. Ellers fikk han sitte i fred og litt penger ble det også.

Ray er nå over 80 år og har flyttet til Fredrikstad, hvor man fremdeles kan høre ham spille. Det ble umulig å fortsette i Oslo etter hvert, for mange useriøse konkurrenter.

I sommer var jeg på Operafestival i Fredrikstad og der traff jeg Ray, men etter 25 år kjente han nok ikke meg igjen.

La oss tenke litt på disse som er litt annerledes, særlig nå som vi går inn i juletiden

Hilsen Arvid Soelberg.

En daglig dags beretning fra SIRIUS prosjektet

Forleden var det min tur. Jeg fikk delta i å gjøre det hyggelig for noe menneske i en annerledes livssituasjon. Jeg ble utvalgt til å være en av 4 personer som stelte med maten til på pasient kafeen på Radiumhospitalet.

Vi var 3 kjekke damer fra loge Caritas, Eva Sannerud, Karin Pedersen og Berit Velsvik og med meg fra 22 Thomas Wildey. Min hovedkontakt i Sirius var Dag Thorkildsen. Han hadde gjort alt for at jeg både skulle finne frem på Radiumhospitalet. Jeg hadde skrevet under taushetsløfte og Dag lagt tilrette en nøyaktig marsjordre, slik at jeg verken kunne gå feil eller ikke viste hvilken jobb ventet på meg.

Jeg hadde ansvar for vaffelsteking. Damene hadde alt kommet på plass, og jeg som trodde jeg var tidlig ute. Jeg var der kl 07.30 alt, men damene, de hadde alt smurt 2 brett, dvs 2x 24 SMS og var i ferd med å smøre en ny ladning. Du skjønner, sa damene, helsebussen fra Vestfold kommer allerede kl. 08.00 og de er sultene fra den lange reise veien fra Tønsberg/Sandefjord og Larvik. De har sikker ikke spist frokost ennå. Maken til omsorgen. Når pasientene kom, ble damene hilset med gjensynsglede. Det var godt å se dere det er så koselig med frokost og kaffe var kommentarer.

Jeg tror dammene hadde allerede oppnådd første målsetting i prosjektet. Å glede noen (dvs det da 12 personer som kom med helsebussen.) med vårt nærvær.

En av damene tok seg av meg for å vise meg rund på hospitalet. Veien til kjøkkenet og vaffelrøre ble både lang og kronglete, men vi greide det. Også var det å sette i gang vaffeljernet. Litt av et oppstyr. Ut på verandaen, (i minus 5 grad den dagen) av med en stoor presenning som lå over vaffeljernet. Inn med strømledningen gjennom en liten sprekke (hjelp, ikke så stor åpning i døren, det trekker kald.) Ingen hadde medlidenhet med meg når jeg skulle steke vafler i minus 5 grader der ute på verandaen.) Men jeg overlevde. Damene kom med varm kaffe og ikke minst med enda varmere omtanke.

Det var utrolig hektisk den dagen. Mange pasienter som skulle til både undersøkelse og behandlinger av ymse slag.

Bare for å nevne noen raske tall.

Damene smurte 10 brød med

20 hele skiver dvs. ca. 400/2 stykker smb med nydelig pålegg og kokte ca 26 kanner med kaffe. Jeg stekte 6 liter med vaffelrøre, det ble ca 380/2 Vafler.

Og mellom vaffelrøre og rydding av bordene ble det søppelrydding og vasking av bordene.

Jeg har lyst til å rette en stor takk til dammene til loge CARITAS og ikke minst TINE som sto for vaffelrøre, Bakeren som stilte med deilig fersk brød og all det flotte pålegg som Odd Fellow prosjektet få tak i.

Tusen takk til alle dere ildsjeler som gjør det mulig å gjennomføre et slikt flott tiltak.

Thomas Teichmann

Takk for innsatsen på pasientkafeen!

Vår loge hadde vakt i Siriuskafeen i ukene 42 – 43 – 44. Jeg takker alle som deltok og gjorde at vaktene ble gjennomført på en glimrende måte. Alle som har vært med vet med hvilken takknemlighet vårt tilbud blir møtt med av pasientene og på hvilken flott måte vår Orden blir eksponert. Jeg har selv mange ganger blitt stilt spørsmål om hva vi representerer og på vegne av Ordenen mottatt positive tilbakemeldinger.

Vi er snart i gang igjen og i 2011 har vi fått tildelt ukene 14 – 15 og 17. Uke 16 er påskeuka. Allerede i januar setter jeg opp vaktliste for at brødrene skal kunne bytte vakter. Vi hadde samme vaktperioden i år og det viste seg relativt komplisert å få den til. Med så langt varsel burde det være tid nok til å bytte vakter dersom en dato ikke passer.

I tillegg til de som allerede er inne på vaktlista har vi nå fått tre brødre som har sagt seg villig til å ta vakter. Jeg takker for det. Likevel har vi også frafall i forhold til den opprinnelige ”vaktstyrken”. Jeg oppfordrer derfor brødre som kan tenke seg å gjøre en innsats om å henvende seg til meg.

Det nye er nå at vi må stille med en ekstra mann hver tirsdag fra kl.9.30 og et par timer fremover. Grunnen er at det vil bli levert varer og belastningen på søstrene, som hver dag stiller med 2 – 3 søstre, vil bli for stor.

Dette er en klar ekstrabelastning og med tanke på at vi og loge nr. 2 Eidsvoll har flest vaktuger av alle loger i 2011 er dette en utfordring. Desto viktigere er det at vi får flere med.

Neste runde kommer i uke 42 og ukene 46 og 47.

Dag Thorkildsen
Logekontakt

VITE LITT MER OM: Carl Henrik Bache “Calle”

FADDER:

Thomas Haug

FØDT: 19.5.1956

HVOR LENGE HAR

DU VÆRT MED I

THOMAS WILDEY:

11.mai 2010

**HVA HAR DU GJORDT/HVA GJØR DU I
ARBEIDSLIVET:**

Jeg har vært i databransjen. I sin tid var jeg med i oppstarten av firmaet PC Systemer, sammen med blant annet Boasson som kanskje noen husker igjen fra den tiden. Jeg har vært 20 år i Visma hvor jeg jobbet med programmer og programutvikling. Begynte så for meg selv for 2 år siden innen samme områder.

HVIS DU KUNNE VALGT OM IGJEN – HVA HADDE DU DA VALGT:
Jeg ville nok valgt det samme om igjen da data er noe som interesserer meg mye.

HVOR VOKSTE DU OPP:

Frem til jeg var 7 år bodde vi i Øvre Årdal i Sogn og Fjordane. Da dro familien til Oslo og jeg begynte på Vinderen skole. Denne skolen gikk for øvrig også min far og svigerfar og begge våre døtre også på!

HAR DU NOEN HOBBYER:

Jeg må nok si at data for meg også er en hobby.
I tillegg kan jeg vel si frimerker samt slektsgransking.

FAVORITTREISEMÅL – OG HVORFOR?

Da velger jeg Mexico hvor vi har vært flere ganger. Siste gang familien var der hadde vi 14 opplevelsesrike dager. Stikkord: Reise til steder hvor de fleste turister ikke befinner seg, mayaindianere og deres kultur. Og den mexicanske maten da....mmmm! Et fascinerende land å reise rundt i.

AKTUELLE SAKER DU ER SPESIELT ENGASJERT I / OPPTATT AV OM DAGEN – OG HVORFOR ?

EL-biler....kommer det etter en liten tenkepause.

Utviklingen her. Vi har nå vår 2. el-bil og er veldig godt fornøyd. Mange fordeler...ikke bare det miljømessige, men også det praktiske....Suse forbi i bussfelt innover til Oslo er en god følelse.

(Jeg får lurt ut av han at han jo har en bil til da...og den ”spruter” bensin....). At dette blir meget spennende områder for bilbransjen i årene som kommer er vi begge enige om – og med det avslutter jeg intervjuet med vår nye logebror.

RUNE MEDIAAS

Takk for hjelpen!

Privatnevnda har en meget viktig oppgave i logen. Den skal sørge for at et vakkert bord dekkes, at matserveringen går som det skal og at det ryddes. Ved siden av dette skal manntall opptas for å servere riktig mengde mat og drikke og etterpå sørge for kaffe og godt drikke ved de hyggelige samtalene i salongen. Videre skal penger innkasseres og restauranten betales. Uten en dyktig Privatnevnd ville det ikke bli et verdig brodermåltid. Jeg vil rette en takk til alle i Privatnevnda og spesielt til de mest aktive i nevnda. De møter mellom kl. 17.00 og 17.30 og blir til sent på kvelden. De gjør en kjempeinnsats. Jeg vil også takke alle brødrene for meget positive holdninger til nevnda og positive tilbakemeldinger. De få klagene vi får er berettiget og blir fulgt opp. Det viktigste er imidlertid alle de villige hender som bistår oss, spesielt ved rydding av bordet. Da trår alle til og jeg har registrert at vi ved felles innsats har greid å rydde et bord med 35 kuverter på 8 minutter. Dette sier kanskje noe om hvordan samholdet i vår loge har utviklet seg. Det aner meg at det ikke er helt vanlig i alle loger at Storebedsmenn, helt nye brødre, brødre i alle aldre og våre egne embedsmenn bærer sausemugger og brukte tallerkener med den største selvfølglighet. Kanskje det er en slik innsats som gjør at nye brødre trives i vår loge. Det å gjøre ting i fellesskap gir samhold. Uten denne innsatsen tror jeg det ville vært få som ville stille opp i nevnda. På vegne av Privatnevnda vil jeg ønske alle en god jul og et godt nytt år. Takk for hjelpen så langt.

Dag Thorkildsen
Formann i Privatnevnda.

Norske julemat tradisjoner

Vår norske julekost er en blanding av gamle og nyere matskikker. Tradisjoner fra ulike tidsperioder; - med utspring i bygde-Norge i eldre tid, ispedd retter fra senere kosthold, fra byen og fra utlandet, er grunnlaget for mattradisjonene knyttet til julefeiringen i dag.

Særlig har mange nye innslag kommet til og blitt tatt inn i tradisjonene gjennom de siste knappe 150 år, i samme tidsperiode som en del gamle matretter har endret seg eller blitt borte. Som i gammel tid er det fremdeles noe variasjon fra landsdel til landsdel, men mer markert er de individuelle forskjellene.

Noe annerledes framstod variasjonene inntil midten og siste halvdel av 1800-tallet, den gang var det tydeligere forskjeller mellom ulike deler av landet, samt mellom borger- og embetsstandens matskikker sammenlignet med bondesamfunnets. Typisk for kostholdet i det gamle bondesamfunnet var bruken av konservert kjøtt; saltet, tørket eller røykt, og minimal bruk av ferskt, noe som var en direkte fortsettelse av middelalderens skikker. Borgerskapets kosthold inneholdt atskillig mer ferskt kjøtt, i tillegg til at det var mer variert og raffinert. Kokebøkene på 1800-tallet og tidligere avspeiler borgerlig matkultur, - ikke før innpå 1900-tallet begynte typisk tradisjonskost fra bondesamfunnet å komme med i vanlige kokebøker.

Vi tar et tilbakeblikk på mattradisjonene i forbindelse med julen i den tiden; - slik vi kjenner dem fra det førindustrielle bondesamfunnet. Julen var

fra gammelt av den største og viktigste årsfesten, en høytid som overgikk alle høytider gjennom året, og krevde lang tids forberedelser. Alt skulle være i orden både i stue og uthus til jul, fjelget og ryddet, og ikke minst - det skulle være rikelig med mat og drikke av det beste som kunne framskaffes. Forberedelsene med å skaffe julens matforråd begynte tidlig; av alt som ble dyrket, høstet og laget på gården var det stadig noe som skulle være spesielt til julen. Det meste av råvarene til maten kom fra gården, det de ikke produserte selv kjøpte eller byttet de til seg, og høsten var tiden til å tilberede det som trengtes til jul og til hele vinteren for øvrig.

På høsten, når avlingen var kommet i hus, og buskapen skulle settes på bås foran en lang vinter, ble det tenkt vel igjennom hva og hvor mye mat det var behov for til jul, så vel som til hele det kommende året. Det var en nødvendighet i den tidens husholdninger, så langt råd var, å lage opp et forråd av den maten de kom til å trenge i året framover, bearbeide og gjøre klar de ulike matslagene for oppbevaring. Når høstkulden satte inn var det tid for slakting og tilberedning av kjøttmat, og før mørketiden i november var hovedslaktingen unnagjort de fleste steder.

Selve slaktingen var det mennene som tok seg av, mens kvinnene var med og bearbeidet slaktet, og de laget til kjøttmaten. Alt som var spiselig av dyrene ble brukt til mat, ingenting skulle gå til spille eller kastes. Kjøttet måtte konserveres for å holde seg; de gamle konserveringsmetodene var salting og tørking. Kjøttet ble saltet - tørrsaltet eller lagt i saltlake. Kjøtt som skulle holde seg særlig lenge ble tørket, - vanligvis etter å ha vært saltet først, noen steder også røykt, og så hang det til tørk til det var speket. På stabburet ble trestamper fylt med saltet kjøtt, flesk, kjøtt- og innmatpølser. Lår og bog av sau og gris samt pølser ble etter saltingen hengt opp for å tørke til spekemat. Mange ville også ha fersk kjøttmat i julehelgen, og det ble da slaktet et dyr nær opp til jul, helst en gris. I bygder som begynte sent med grisehold kunne de slakte en vær, bukk eller geit, eller kalv til ferskmat.

Matskikkene til jul varierte noe fra en landsdel til en annen, og mellom ulike bygdelag, og hvert hushold fulgte sin tradisjon. Felles var at maten, både av kjøtt og fisk, brød- og melkemat, skulle være kraftig, fet og god. Dette var en sterk kontrast til dagligkosten, som var mager og spartansk og knapt tilmålt. Dessuten var det vanlig å spise mindre og fattigere kost i de siste tre-fire ukene før jul, da ville de bedre skjønne på julen, sa folk. Den egentlige årsaken gikk tilbake til tiden før reformasjonen, da folk var pålagt

å følge den katolske skikken med faste i adventstiden. Mot en slik bakgrunn ble den gode julekosten en ekstra markering av høytiden.

Nåtidens skikk med å nyte julemat i førjulstiden, i venne- og familielag og på julebord, har vokst fram gjennom de siste tiårene. Denne forlengelsen av julefeiringen i forkant av julen er noe forholdsvis nytt, som står i sterk kontrast til eldre tiders skikker, da nettopp den ekstra gode julematen var forbeholdt selve julehelgen. Det en i førjulstiden spiste av maten som ble forarbeidet om høsten var ikke gjestebudskost, men hverdags- eller søndagsmat, samt slikt som ikke kunne stå seg lenge. I dag er det interessant å se at noen slike hverdagslige retter fra det gamle bondesamfunnet, som i senere tider er blitt lite påaktet og mange steder helt gått av bruk, er i oppsving som gjestebudskost blant moderne mennesker. Kanskje ligger forklaringen i at de i dag, for nåtidsmennesker fjernt fra fortidens harde virkelighet, virker både eksotiske og festlige på festbordet. Like interessant er det som skjer så å si parallelt, - at noen nyere retter - godsmakende og flotte å se på - glir inn som selvfølgelig deler av kosten til jul og gjestebud.

Kari-B. Vold Halvorsen, konservator ved Norsk Folkemuseum

Sennepsgratinert Juleskinke

Ingredienser

- 2 kg juleskinke (skinka veier som regel 1-3 kg uten ben)
- 6 ss sennep
- 2 stk eggeplomme
- 1 ss potetmel
- 1 dl kavring

Slik gjør du:

1. Pakk skinka i aluminiumsfolie og legg i en langpanne. Stikk inn et steketermometer i den mest kjøttfulle delen av skinka. Stek skinka på 125 ° C. Skinka er ferdig når steketermometeret viser 70° C. Eventuelt kan skinka legges i kokende vann og så trekke ved ca. 90° C til steketermometeret viser 70° C. (ca. 3 timer for en skinke på 3 kg).
2. Ta skinka ut av ovnen og fjern aluminiumsfolien. Ta av nettet og evt. svoren.
3. Bland sennep, egg, potetmel og kavring. Smør blandingen utover skinka.
4. Gratiner i forvarmet ovn ved 200° C i ca. 15 minutter.

Serveres med waldorfsalatsalat, sjysaus (evt, fra pose) og ovnsstekte potetbåter. Juleskinka trenger forøvrig ikke gratineres, den er også god uten. Og ypperlig til koldtbordet i romjulen

Velbekomme
Thomas Teichmann

Osten, den absolutte kroningen av et måltid.

Etter hvert herre- eller fest måltid bør avsluttes med en eller to deilige tempererte oster.

Mine favoritt oster er følgende:

Moden Roquefort og vellagret Reblochon, oster som er store motsetninger i smak og utseende.

Roquefort er en tradisjonell blåskimmel ost, saltet med sterk egen smak,

Reblochon er en Rødkitost med en intens lukt og litt mildere i smak og har en myk konsistens innvendig.

Hva spiser vi til dette som garnityr:

Jeg har alltid noen stenger med Grisini eller sprø sæterkjeks (ny type). Til nød har jeg noe stangselleri på fatet.

Til Roqueforten har jeg helst fullkornbrød (tysk type) , fikenkompott (finnes i små glass) , honning med valnøtter.

Til Reblochon serverer jeg stort sett en kirsebær kompott.

Hva drikker man til dette

Jeg drikker aldri rødvin til oster, uansett, garvesyren og melkesukkeret danner oksidasjon i munnhulen som gjør at du har en metallisk smak i munnen som helt og holdent ødelegger både vinen og osten

Til Roquefort serverer jeg gjerne en hvit fransk Alsace ” Gewürztraminer” .

Til Reblochon foretrekker jeg en tørr tysk Riesling.

Og når det er sagt smak og behag er den beste kokken.

Velbekomme, en matglad Thomas

Danskene kommer!

I 2009 avla vår loge et meget vellykket besøk til loge nr. 37 Thomas Wildey i Fredericia. I 2011 er vi verter for et besøk fra den samme loge. Begivenheten finner sted 3. – 5. juni. Denne utvekslingen har foregått i mange år og vi håper brødrene slutter opp om arrangementet. Vi som har vært med i noen år vet at vi gjennom besøkene får gode opplevelser og ikke minst venner for livet. Våre danske venner ankommer fredag formiddag. De blir mottatt av alle brødre som muligheten og vi spiser en lunsj sammen i logelokalene. Alle våre danske brødre har eller får en vert fra vår loge. Vertens oppgave er å ta seg av sin danske bror eventuelt med ledsager. Resten av fredagen går med til innsjekking på hotell eller eventuelt hjemme hos verten. Det er ikke krav om overnattinger hjemme hos verten, men kun der man har kommet til enighet om det. Fredagskvelden er avsatt til selskaperlig samvær hos den enkelte. Det gjøres som regel ved at flere brødre slår seg sammen, slik at det blir selskaper med 6 – 8 deltakere. På denne måten blir flere godt kjent med våre danske venner. Lørdagen er til fri disposisjon og hver enkelt bror, etter konferanse med sin gjest, legger opp dagens program. Om kvelden er det galla, et arrangement i logesalen og stor festmiddag og dans. Hele arrangementet er meget tradisjonelt og meget, meget hyggelig og stilig. Søndag morgen er det avskjedsfrokost i logelokalene og farvel for denne gang.

Det er viktig for logen at vi knytter forbindelser også til loger i utlandet. Å komme til logen i Fredericia er en opplevelse og det er mange impulser og kunnskap om arbeidet der som er interessant og nyttig. På samme måte henter våre danske brødre impulser og inntrykk fra vår loge. Det aller viktigste er imidlertid at vi knytter vennskapsbånd til brødre i Fredericia. Det er vennskapsbånd som ofte varer livet ut. Jeg og min kone har fått meget kjære venner der og har flere ganger vært i Fredericia utenom det faste besøket hvert 4. år. Sett av datoene 3. - 5. juni allerede nå. Jeg håper også flere av dere kan tenke dere å være vert for danske brødre som ikke allerede har etablert en forbindelse.

På nyåret vil det ved mange møter være en utlodning. Det er for ikke å belaste logens regnskap i alt for stor grad. Selv om de fleste utgiftene bæres av den enkelte, vil det alltid påløpe mange ekstraavgifter. Jeg håper dere ser med velvillige øyne på utlodningen.

Danmarkskomiteen

Dag Thorkildsen
Formann

Kjære brødre

Vi har en flott internettside som vår logebror Erling Nordsjø står bak og han er vår Ordens nettredaktør for www.oddfellow.no På denne internettsiden finner vi mye nyttig informasjon om Odd Fellow Ordenen, hvordan den er organisert, link til alle loger, epost-adresser , tlf.nr m.m.

Her følger en liten bruksanvisning for vår nettside.

1. Skriv: www.oddfellow.no i nettleserens adressefelt
2. Klikk deretter på ” Loger / Leir”
3. Klikk på ”Thomas Wildey 22”
4. Nå har du kommet til vår loges hjemmeside. Her vil du alltid finne et oppdatert møteprogram, logens ledelse med epost-adresser og tlf.nr. TW-Nytt, interne meddelser pluss mye mer...
5. I feltet til høyre; Storlogens ID-nummer, taster du inn ditt medlemsnummer som du bl.a. finner på baksiden av De tre kjedeled.
6. I feltet Passord; taster du inn ditt fødselsnummer. Eksempel 17051905 og trykk deretter Enter / Logg inn
7. Du har nå tilgang til vår loges Matrikkel som du finner på venstre side
8. Surf rundt på nettsiden – du vil finne mye nyttig informasjon samt at du nå har tilgang til nettbutikken til Odd Fellow Utstyr og Adm.hjelp der du bl.a. finner Nummererte Sirkulære og Matrikkelen for alle medlemmene i Norge.

Lykke til
OM

Møteprogram for Loge nr. 22 Thomas Wildey våren 2011

TIRSDAG:

11.01.2011 19:00 A	○ +	Arbm.	Galla
18.01.2011 19:00 B		25 Ve. Ju.	Galla
25.01.2011 19:00 C		Arbm.	Regnskap
01.02.2011 19:00 D	− +	Arbm.	Eks OM aften
15.02.2011 19:00 A		Arbm.	Rapport fra nemder
22.02.2011 19:00 B		Arbm.	Styrkelse & ekspansjon
01.03.2011 19:00 C		Arbm.	Teateraften
15.03.2011 19:00 D		Arbm.	
22.03.2011 19:00 A		Arbm.	Torskeaften med □nr. 18 Varna
29.03.2011 19:00 B		Info.m.	
12.04.2011 19:00 C		Arbm.	Smeden
26.04.2011 19:00 D		N	1. gangs nominasjon
10.05.2011 19:00 A		NV	2. gangs nominasjon og valg
24.05.2011 19:00 B	= +	Arbm.	

FREDAG:

03.06.2011	A	Besøk fra □nr. 37 Thomas Wildey i Fredericia
------------	---	---

LØRDAG:

04.06.2011 18:00 A	□	Galla
--------------------	---	-------

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 – 1861

“What Can I Do For You”